

координаційної взаємодії схованого періоду й моторного компоненту реакцій відповідно до ситуації змагальної дії. Запропонована нами модель передзмагального мікроциклу дозволяє утримати пік форми і органічно поєднується із завданнями з освоєння техніки змагального виду, формування технічних умінь та навичок, їх удосконалення.

Список використаних джерел:

1. Конестяпін В.Г. Методика телеподометрії для дослідження кінематичних характеристик технічної підготовленості легкоатлетів / В.Г. Конестяпін // Молода спортивна наука України / ЛДІФК. – 2003. – Т 3. – С. 305-309.
2. Степаненко Д.І. Взаємозв'язок фізичної і технічної підготовленості легкоатлетів-спринтерів різної кваліфікації / Дмитро Степаненко // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Х., 2007. – № 12. – С. 70-72.
3. Валик Б.В. Тренерам юных легкоатлетов / Валик Б.В. – Минск: Физкультура и спорт, 1974. – 136 с.

Хавруняк І.В.

викладач,

ВДНЗ «Чернівецький індустріальний коледж»

ОСОБЛИВОСТІ НАПРЯМКІВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

За останнє десятиліття різке погіршення стану навколишнього середовища все частіше носить негативний характер, що призводить до високого відсотка відхилень рівня здоров'я підростаючого покоління. Проблема першочергової ваги здоров'я сучасної людини обумовлює необхідність включення молоді у вирішення питань, пов'язаних із зміцненням і збереженням здоров'я, незалежно від її професійного вибору.

Відповідно проблема збереження здоров'я є однією з глобальних проблем сучасного суспільства. Цей факт вимагає дій, спрямованих на популяризацію ідей здорового способу життя, на підготовку висококваліфікованих фахівців оздоровчих технологій, які можуть впроваджувати в життя ці знання й уміння протягом всієї подальшої професійної діяльності.

У зв'язку з цим, все частіше науковці заглиблюються у пошуки ефективних напрямів реалізації здоров'язберігаючих технологій для покращення освітнього середовища, а також формування організаційно-педагогічних умов здоров'язбереження в підготовці майбутнього спеціаліста. Тому питання здоров'язбереження все частіше стає предметом дослідження саме молодих вчених.

Освітній процес відкриває широкі перспективи в напрямі формування світогляду молоді людини. А вищий навчальний заклад – це особливий соціальний інститут, що має потенційні можливості при незначній інтенсифікації навчального процесу впроваджувати здоров'язберігаючі технології,

проводження роботи з формування здоров'язберігаючої компетентності студентів без змін програми за профілем навчання.

Однак, реалії відрізняються і, навчання у ВНЗ не сприяє здоровому способу життя. За даними медичних установ у студентів ВУЗів віку 17-25 років нашого міста в 46% випадках спостерігається низька фізична активність, у той час як самооцінка фізичної активності суттєво перевищує реальну. При цьому студенти з низькою фізичною активністю досить активно споживають психоактивні препарати (алкоголь, тютюн, наркотики).

Кількість факторів, що негативно впливають на здоров'я студентів, значна: матеріальні умови життя, незадовільна екологія, але найбільший внесок у погіршенні здоров'я студентів вносять хронічні психоемоційні стреси. Причини, що їх викликають, різноманітні, серед них: низька навчальна мотивація, невміння керувати вільним часом, навчальна та особистісна неуспішність, інформаційне перевантаження, депривація природної потреби у фізичному русі, радості, любові та повазі; негативний вплив віртуальних контактів у соціальних мережах. Усі ці причини можуть мати спільне походження, пов'язане з характером управління навчально-професійною діяльністю студентів, недосконалого інформаційно-методичного забезпечення навчального процесу.

Таким чином, існуючі особливості організації і створення здоров'язберігального освітнього середовища у вузі передбачають створення спеціальних умов, до яких ми відносимо необхідність розробки та реалізації структурно-функціональної моделі організації здорового способу життя студентів у вузі, що включає в себе педагогічні умови, відмова від авторитарної педагогіки, організаційні, матеріально-технічні, санітарно-гігієнічні, інформаційно-методичні, кадрові і фінансово-економічні умови.

Отже узагальнюючи вище сказане можна виділити наступні напрямки здоров'язберігаючої роботи ВНЗ:

- *гігієнічні заходи з оптимізації режиму робочого дня студентів, їхнього харчування, якості навчальних аудиторій та інтер'єрів, колористики приміщень, забезпечення оптимальної рухової активності (наявність спортивних секцій, клубів, відповідних спортивних баз).*

- *забезпечення інформаційно-психологічної безпеки навчального процесу, що забезпечується: характером відносин суб'єктів освітнього процесу, його відповідністю нормативним вимогам певного напрямку підготовки та спеціальності; оволодінням студентами варіативними способами організації розумової праці, саморефлексією, тайм-менеджментом; побудовою індивідуальної освітньої траєкторії.*

- *пошук та апробація нових педагогічних прийомів викладання, адекватних психологічним особливостям студентського віку, індивідуально-типологічним когнітивним особливостям студентів.*

- *вирішення завдання збереження здоров'я студентів через навчання здоровому образу життя, культурі здоров'я.*

- *пошук педагогічних засобів формування культури навчально-професійної діяльності студента, його якості, ергономічності, раціональності,*

що повністю виключає можливість інформаційних перевантажень, низької навчальної мотивації.

Отже, на сьогоднішній день погляди багатьох науковців не співпадають та не набувають одностайної думки стосовно вирішення проблеми «здоров'язбереження», як і шляхів та умов його впровадження в освітній процес. Напрямок здоров'язберігального освітнього середовища у вузі є визначальною основою всебічного та гармонійного розвитку особистості, її способу життя та життєвої позиції. Особливо гострим це питання є для майбутніх викладачів, яким і належить стати безпосередніми учасниками реалізації ідей пропаганди здорового способу життя і здоров'язбереження в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Бойченко Т.Є. Здоров'язберігаюча компетентність як ключова в освіті України. Основи здоров'я і фізична культура. 2008. № 11. С. 6-7.
2. Ващенко Л.С., Бойченко Т.Є. Основи здоров'я: книга для вчителя: Навчально-методичний посібник. К.: Генеза. 2005. 240 с.
3. Гладощук О.Г. Педагогічні умови вдосконалення культури зміцнення здоров'я студентів в системі фізичного виховання у вищому навчальному закладі: авт. Дис. на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теорія і методика навчання». Київ, 2008. 20 с.
4. Іонова О.М. Здоров'язбереження особистості як психолого-педагогічна проблема / О.М. Іонова., Ю.С. Лукьянова // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наукова монографія за редакцією проф. Єрмакова С.С. – Харків ХДАДМ (ХХІІІ). 2009. № 1. С. 69-72.
5. Мадзігон В.М. Поступ в третє тисячоліття. К.: Педагогічна думка. 2006. С. 16-17.
6. Микитюк О.М., Шиян О.І. Компетентнісний підхід до забезпечення здорового способу життя у сприятливому екосередовищі. Львів: ЦПД, 2009, 136 с.

Чубатенко С.

викладач;

Ібрагімов Е.

викладач,

ВДНЗ «Буковинський державний медичний університет»

РЕАЛІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОЛІМПІЙСЬКОГО ТА ПРОФЕСІЙНОГО ВИДІВ СПОРТУ

Спорт в історії розвитку ринкової економіки та становлення незалежних держав завжди відігравав важливу роль і був основою для зміцнення іміджу на всіх рівнях та етапах розвитку суспільства. Переорієнтація професійного спорту у різновидність підприємницької діяльності та способу збагачення є об'єктивною закономірністю на початку ХХІ століття.